

IV. 5. Náboženství vs přežití

Situace – popis:

Žid – na svém obvyklém místě čeká, zda bude společnost nebo gehenna.

4 peóni – vzadu, právě se snaží znovu roztáhnout plachtu, tj. jakmile to stihnou, plachtu zvedají a drží ji vodorovně jako vlajku.

Dvojka – pobíhá kolem nich a snaží se je urychlit.

Jednička a Trojka – zůstávají vlevo vpředu a nevědí, co by.

Nýmand – vpravo vpředu,

Mrkváři – vpravo vzadu.

Nýmand: *Přicházejí zprava.* „Ruce pryč! Ta plachta je majetkem Mrkví kongregace!“
Mrkváři budou celou dobu za Nýmandem. Nezapojují se, jen také drží plachtu, aby ji nikdo neodnesl.

Trojka: *Také směřuje do středu, diskusně naladěn.* „Nechci vám do toho mluvit, já proti hypotéze entity s božskými atributy nic nemám, ale nějak si nedokážu představit argument, že by nám proti té bestii pomohla... mrkev.“

Nýmand: *Pravou rukou pevně chytne plachtu, levou opět pozdvihuje a káže publiku.* „Je to zkouška naší víry! Pouze pravověrní budou ušetřeni!“

Peón: *Věcně.* „Tu plachtu jsme šili všichni. Je naším majetkem stejně jako vaším!“

Nýmand: *Zřejmě ví, že je to pro ně nepřijatelné, proto si hraje na spravedlivého. Naznačí, kterou polovinu jim nechá.* „Dobrá, polovinu si můžete nechat.“

Peón: *Stále věcně, může přidat naléhavost.* „To nestačí, polovina nás všechny neunes!“

Nýmand: *Opět nesmlouvavě, fanaticky, gestikuluje opět oběma rukama, zvláště to „zhyňte“.* „Pak se připojte k Mrkví milosti, nebo zhyňte!“

Peón: *Už rozčileně, ale spíše přátelsky, jako by mu vadilo, že N. si možná ublíží.* „Jsi blázen, vždyť tady umřeš taky!“

Jednička: *Přišel už s Trojkou, ale mírně za ním, prozatím vše pozoroval pohledem jediného přežívajícího suveréna. Proto teď otcovsky a s úsměvem předstupuje před publikum a bohorovně poučuje.*
„Kolegové, teď především musíme ctít naši smlouvu. V našem nejlepší zájmu je přežít! Nelze přijmout rozhodnutí, které povede ke smrti účastníka smlouvy!“

Nýmand: „Tak se koukejte. *Na pravém boku plachty začne hledat polovinu.* Rozpulte plachtu!“

Jednička: *To ovšem Jedničku vyvede z míry, proto přechází do bojovného tónu.* „Stát! *Teď jde dozadu a přes plachtu křičí na N.* Jednáte mimo

kompetenci svého postavení! *A opět se otáčí k publiku, aby si mohlo svého pána prohlédnout.* Suverén naší komunity jsem já!“

Nýmand: *Sebejistě, bez pochybností. proto v prvních slovech je dokonce ironie či výsměch.* „Už ne. Jako duchovní vůdce tady teď rozhoduji sám!“ *To je nejsilnější útok na Jedničku za celou hru. Proto tady sebou musí šknout, zatnout pěsti, zbrunátnět, dostat infarkt, proměnit se ve lva – co kdo zahraje. Protože je vykolejen, zaskočí Dvojka.*

Dvojka: *Hájí Jedničkovu pozici, aby ten na infarkt opravdu nezemřel.* „Ale to je proti smlouvě!“

Nýmand: *Znovu vyměřuje polovinu pro rozpůlení plachty, už se s nimi ani nehodlá moc bavit.* „Smlouvu si strčte za klobouk.“

Jednička: *Tady to ale chce něco mnohem silnějšího – vždyť Jednička řval, jen mu někdo přerušil projev. A teď mu nejposlednější nula bere jeho pozici? Hodně inspirace autorům!* „To je hyena! A kam se poděli vzdělání pánové, co?!“

Nýmand: *(definitivně vyměřil, a proto jako Mojžíš, když dělil Rudé moře)* „Rozpulte plachtu!“

VI. 5. a. Ekonomické řešení sporu

Žid: *(konverzně se vkládá do debaty, Shylock; také přistupuje k plachtě, možná ruce na prsou, plachtu osahá, zkusí kvalitu, pevnost, možná i loktem přeměří, aby nekoupil zajíce v pytli – to vše nenápadně, jakoby mimochodem)* „Počkejte, počkejte. Jako obvykle zůstává na vyvoleném národu, aby zachránil situaci. Každá strana si činí nárok na danou komoditu, je tak? A žádá se jí nechce vzdát, protože nebyla nabídnuta odpovídající protihodnota, je tak? Takže je to vlastně otázka ceny, že? Kdepak nějaká společenská smlouva. Tady pomůže stará dobrá smlouva kupní.“

Jednička: *Vyštěkne, protože stále má ještě tep asi 180.* „O čem to mluvíte?“

Žid: „Mluví o tom, *… teď míří zpět k trezoru...* že by se jedna ze stran mohla vzdát svého nároku, *… pomalu jej otvírá, pomalu hledá, pomalu mluví tak, aby mu to vyšlo...* byla-li by náležitě vyplacena. Řekněme... tímhle?“

Žid ze svého trezoru triumfálně vytáhne mrkev. Bylo by příhodné, kdyby ji držel nějakým dehonestujícím způsobem. Ale jak dehonestovat mrkev? – Možná kdyby mrkev už byla zřetelně nakousnutá... A to by si Žid vzápětí uvědomil, proto by ji pak uchopil tak, aby ukousnutá část byla skryta v ruce (aby se nesnížila tržní cena).

Nýmand: *(padá na kolena)* „Mrkev!“

Trojka: „Teda, co vy v tom sejfu všechno nemáte...“

